

přemostěny

zpravodaj

#rozhodnisesprávně

ZMĚNA V PROGRAMU!

Místo inscenace Hned vedle bílá barva mráčku bude diskuse!

Program

9:00 – 10:10	Divadlo NaOko Chomutov, z.s.
10:45 – 11:30	ZUŠ Litoměřice Kafíčko za oponou
11:45—12:45	Diskuse
13:30 – 14:25	Akademie pro seniory Štěstí
14:40– 15:15	Diskuse
16:30	Vyhlášení

Tvoje rozhodnutí, kterého nejvíce lituješ?

„Nelituji ničeho. Litovat můžeš pouze, když jde o život. Když někomu ublížíš. To je velký strach, když někomu ublížíš. Ale to je takový zdvižený prst, že musíme být opatrní. Při učení dávám pozor, abych lidem pomohla, co se dá.“

Chybí ti kontakt s dabingem?

„Jak psovi mi to chybí. V Praze je jedno studio, kam smím a ve kterém pracuji, a to je Studio Virtual. Studio ještě nechává režiséra zkoušet s hercem, aniž by zapnul nahrávání. Což mi vyhovuje, ale dabingu se teď účastním pouze jako úpravce dialogů a režisér, ale jako herce mě využívali. Kromě castingové manželky Mickey Mouse. Já dokonce ještě nemám televizi, a vůbec netuším, jak dabing teď vypadá. A to jsou takové absurdní věci, že já třeba udělám tři až pět věcí ročně. A jsem dvakrát po sobě nominovaná na cenu Františka Filipovského, ale je to legrační.“

Jak ses dostala k tomu, že chceš pracovat s mlouvou?

„Jak slepý k houslím. Před patnácti lety mi zavolala Jana Altmannová, která byla moje profesorka na alterně, s tím že mám přijít na konkurz. Přišla jsem tam a vůbec jsem tenkrát o tom nic nevěděla. Protože v Čechách není žádná škola ani kurz, kde by ses to naučil. Jsou jenom herci, teda herečky, které mají vlastní školení a pak si různě chytají workshopy, které přicházejí. Konkurz jsem absolvovala a přijali mě, že se rok budu učit, jak se to učí. A taky se učit tu techniku. Ale když to začneš učit, přijdeš na to, že si musíš najít svojí cestu. Každý má svojí cestu.“

Co ty a zahraničí? Cestuješ?

„Když se mnou máma byla těhotná, vyprávěla mi, že pokud před ní zastavil autobus/tramvaj/trolejbus, máma musela nastoupit. Jezdila jak blázen. Potom co mě porodila, přestala s tím. A já mám, že pokud se mi někdo zmíní o tom, že někam jede a já projevím radost, tak se mě zeptá, jestli nechci taky jet, a já souhlasím. V tomhle jsem strašný Yes-man. Takže když přijdu domů a řeknu, že jedu na měsíc do Číny, moje rodina jenom přikyvuje. Jezdila bych moc. Kdybych byla milionář, jezdila bych pořád. Nosím batoh, jako takové evakuační zavazadlo. Nelpím tolik na domově a podobných věcech, ale na lidech ano.“

Odkud si myslíš, že herec bere nejvíc energie?

„Z nějakého napojení na prostor okolo něho, ze způsobu svého života, z těla, z toho co smí, z toho jak dýchá a z toho co si myslí.“

Pina colada nebo Sex on the beach?

„Sex on the beach. Ne kvůli názvu, ale kvůli chuti. Sex na pláži je dobrý.“

Relikty—[[WAR—IN—PROGRESS]] v_Most

Projekce, loutkohra, interakce s diváky - to vše zakomponované do jedné koláže jsme měli možnost zhlédnout v prvním sobotním představení.

Tři dívky nám různými způsoby ilustrují jak běžný život vojáka, tak hrůzy války, ať už mluvíme o konfliktu na Ukrajině (která byla stěžejním tématem hry) či o válce obecně. Díky propojení humoru se silnými tragickými momenty vzniká výrazný kontrast, což mohlo mít na některé diváky matoucí vliv. Některé části inscenace neměly konsistentní tvar, nedocházelo k ideální souhře herců a audiomateriálu.

Mnoho nedostatků bylo snadné odpustit díky skvělým hereckým výkonům.

Režisér o představení říká:

Jde o rozpracovaný tvar, který má za sebou složitou historii, v podstatě se neustále mění a vyvíjí. Pracují na tom od srpna. Už tři roky režisér téma sleduje a snaží se si na něj utvořit názor... sám však prohlásil, že čím hlouběji téma zkoumá, tím více se v něm ztrácí a je pro něj těžké téma uchopit.

Vytvořili kus, který se postupně mění na základě připomínek diváků a podle toho zjišťují, co na jevišti funguje a co ne a jak témata přeložit do toho, co je scénické, divadelní.

„Chtěli bychom, aby ten program byl nějakým způsobem inspirativní, aby se to posouvalo.“ řekl režisér inscenace na diskusi.

První věc, kterou si vzali do ruky, byly dokumentární materiály – blogy, deníkové záznamy, příspěvky na sociálních sítích. To, že to hrají tři dívky, je pro ně způsob, jak zdůraznit, že oni sami si hledají cestu k porozumění textu a nechť předstírají, že se s texty stoprocentně ztotožňují a že jim rozumí.

Snaží se, aby i ten „nehotový tvar“ byl pro diváky zajímavý a aby je bavilo sledovat, jak se s tématem perou.

Co na to diváci?

„Mám z toho rozporuplné pocity. Mám dojem, že je to jejich autorská věc, takže si to režirují samy, nikdo s nimi jakoby režijně nepracuje. Trošku mi tam v některých částech chybí takový „odhled“ od toho.“

„Bylo to hodně blow-mind, takovej punk. Nejsem si jistá, co tím chtěli říct, protože to, že válka je špatná, víme přece všichni.“

„Já jsem si třeba připomněla, že je tam nějaký konflikt a přijdu si strašně.“

„Moc chci pochválit herečky, líbily se mi herecké výkony.“

„V podstatě jsem se smála od začátku až do konce.“

Poznámky z diskuse:

- Zkusit lépe uspořádat. Nevěděla jsem co si o tom myslet.
- Zajímavé je střídání vtipnosti a vážnosti.
- Ztlumit hudbu, není přes ni slyšet, co do ni herci říkají.
- Dotáhnout pointu.
- Zkusit udělat jinak střídání z kanonu, nefungovalo to. Zároveň udělat pořádek v soutěži.
- Zbytečná projekce na konci.
- Kdo má inteligentnější kamarády – výplň, která se toho moc netýkala.

Zpátečníci—Gerta S.

Soubor si vybral jako předlohu Vyhnání Gerty Schnirch od Kateřiny Tučkové. Celé představení začíná jakousi výpovědí herců za pomoci komentářů ze sociálních sítí. Rozjelo se to velmi energicky, chytilo vynikající tempo, ale čím více se blížilo ke konci, tím více to ubíralo právě té energii a rychlosti. Gerta je jakýsi průvodce tématem, ale na mě působí velmi osekáná a strohá. Přál bych si s ní prožít její potíže, nahlédnout více do jejího života, což mi představení moc neumožní. Soustředí se hlavně na své téma, hlavní postavu nechá projít nějakých 20 let jejím životem během pěti, deseti minut. Jsem rád, že se představení zabývá vyhnáním Němců a tím, co bylo potom. Málo se o tom mluví a ani na školách se to moc neučí. Jen se to tak *proletí*. A když už je téma toho představení to nejdůležitější, co je nám ukazováno, přál bych si vidět herce ztotožněné s tématem, věřit tomu, že je to opravdu zajímavá. Přestavby byly dobře řešené, prolnuté hlasitým broukáním nebo živou hudbou.

Proč jste zvolili zrovna ulici?

„Chtěli jsme něco trošku alternativnějšího. Na jedné straně Brno a na druhé to vyhnání. Baví nás, že diváci sedí naproti sobě a vidí na sebe. Vzniklo to při zkoušení. Neprobíhalo to tak, že bychom si řekli, budeme hrát v ulici... byl to proces.“

Jak jste přišli na to, že téma představení chcete sdělit prostřednictvím Gerty?

„Protože si dvě holky od nás ze souboru četly ten román. Nejdříve jsme chtěli dělat představení o nějaké manipulaci, médiích, ale nakonec jsme zvolili toto téma, které když se někde vytáhne, tak se chce plno lidí k němu vyjádřit a to dost často nevybíravě.“

Když máte v souboru bratry, kteří jsou téměř totožní, nenapadlo vás s tím nějak více pracovat?

„My jsme to vlastně využili jenom v tom archivu, což je trošku takový komický prvek v té ponuré scéně. Jinak jsme s tím víc nepracovali.“

Co na to diváci?

„Důležité téma, škoda, že se na konci prozradilo, že ne asi všichni jsou s tím úplně ztotožnění.“

„Myslím, že je to strašně přínosné téma, když se mluví o událostech ve druhé světové nebo po, tak všichni řeší holocaust, židovskou otázku a tak. Ale zrovna na situaci Němců v Čechách po válce se dost zapomíná.“

„Ke konci mi přišlo, že to upadalo, ale oceňuji sezení diváků naproti sobě.“

„Mnoho zajímavých divadelních nápadů. Bylo to dobře koncipované. Zpracování se mi líbilo, ale ten příběh té holčiny na mě nedolehl.“

„Líbila se mi práce se scénografií a to jak měli vymyšlené předěly. Trošku mi na tom vadí, že je to ten typ představení, kdy se snaží tam mít to silný téma a na něco jako upozornit, dát to ho do popředí a vynechat celou tu divadelnost toho.“

Poznámky z diskuse:

- Vymyslet lepší místo pro klavír. Lidé, kteří sedí vedle něj, nemají šanci slyšet dialogy.
- Téma není příliš aktuální.
- Budovatelské písně – pomohlo by, kdyby byly zpívány bez ironie.
- Technika mluvení - máte děčka, elka, enka, sykavky – dělejte s tím něco.

DS Ty-já-tr / NAČERNO—Uprostřed polí

První, co diváka uchvátí, když vejde do sálu, je scéna – velmi dobře propracované vlakové kupé, to navíc dokreslené nádražním hlášením, které jsme mohli slyšet už při příchodu k místu. Setkáváme se se šesti postavami, které jsou v důsledku vlakové nehody nuceny ke společnému soužití v malém prostoru. Princip skupiny lidí odříznuté od „civilizace“ je používán velmi často. Nicméně skvělé prokreslení jednotlivých postav lehce vtáhne diváka děje, ovšem dějový vývoj je u některých postav výraznější a u některých naopak zaniká. Ke konci je představení poněkud zdlouhavé, k pointě mohlo dojít dříve. Divák došel k zamyšlení a zároveň se pobavil.

Byl příběh inspirován skutečnou událostí?

Ne. Pro mě bylo důležité přemýšlet o postavách a pak jsem vymýšlel situaci – situace vlaku napadla moji kamarádku – ale jinak mi šlo o představu, že se potkají postavy a jejich světónázory.

Jak moc postavy vycházely z charakterů herců?

Vůbec ne. Nebylo to vůbec psané pro ty herce, to jsem se snažil dělat jako zásadu, aby to nebyla psychoterapie, aby si lidi nevyprávěli věci, které jsou jejich, tak jsem si napsal postavy a pak jsem se snažil, aby se našli. S dramaturgem Lukášem jsme se shodli, kdo co bude hrát, ale myslím, že by se to v několika případech dalo i proházet.

A co scénografie?

Na scéně se podílela profesionální scénografka, my jsme měli nějakou představu, společně jsme na ni pracovali.

Je scéna složitá na převoz?

Je to docela skladný.

Hudba v představení byla autorská?

Ne. Autorem hudby je Bonobo. Výběr hudby dělal dramaturg.

Jaké je „poselství“, které jste chtěl divákům sdělit?

Když jsem to psal, tak jsem doufal, že to bude mít nějaké poselství. Čím víc jsme to hráli, měnilo se nám to, a snažili jsme míň a míň, aby to mělo nějaký ultimátní poselství, protože asi tím poselstvím je, že to nemá žádný ultimátní poselství.

Co na to diváci?

„Mně to přišlo strašně tuctový, že to je vlastně takový základní téma, kdy 6 odlišných lidí se zastaví a pak... já nevím... ani žádný rozuzlení.“

„Ze začátku mě upoutala scéna, ke konci už mi to přišlo nekonečný.“

„Chyběla mi tam pointa.“

„Za mě nejlepší věc, co jsem za dnešek viděl. Přišlo mi to dobrý, postavy typově seděly. Postava Huga byla kouzelná, takže za mě skvělý.“

Poznámky z diskuse v dalším díle zpravodaje.

Vaše zážitky ze seminářů:

Já a postava

„Já jsem byla na semináři Já a postava. Na začátku jsem nevěděla co očekávat, ale nakonec se mi to moc líbilo. V podstatě se to dotýkalo všech témat, která se vyskytovala i na ostatních seminářích. Hodně improvizace, pohybu a dalších věcí. Nebylo to jen o tom, že bychom pořád něco zkoušeli, ale hodně jsme to i rozebírali.“

Člověk v prostoru

„Seminář se Štěpánem Páclm byl skvělý, bylo to strašně dobře promyšlené. Štěpán to měl rozvržené do určitých bloků, které na sebe plynule a velmi dobře navazovaly. Bylo to hodně kontaktní, dost o doteku, ale i o procítění sebe a partnera. Týkalo se to vlastně vnímání sebe a postavy v prostoru.“

Improvizace

„Já byl na semináři improvizace. Mně se to hodně líbilo. Láďa Karda byl skvělej a hodně mi to pomohlo. Mě baví improvizovat, ale na začátku jsem byl hodně nejistý. Naučili jsme se věci, které mi dost pomohly, a teď si přijdu v těch improvizacích mnohem více jistý. Užil jsem si to.“

„Seminář s Láďou byl skvělý, on byl skvělý. Za ty tři dny jsme udělali docela dost věcí si myslím a hodně nám to pomohlo.“

Definitivní Ententýk a Cirkus Brothers

„Bylo to super, děkuju za skvělý zážitek.“
 „Zapařila jsem a moc si to užila.“

Poděkování výherců cen soutěže

„Moc děkuju za cenu. Honzu Hlůžka znám už dlouho. Je to výborný saxofónák a už jsme se spolu hodně nasmáli. Děkuju moc a přeji vám krásný závěr festivalu.“ Hyneš

„Jeee. Já jsem vyhrál? Děkuju moc. Netušil jsem, že je to takhle jednoduché. Je to výborná kniha.“ David Bolech

„Děkuju moc. Hlavně za osobní předání ceny, moc si toho vážím.“ Kamilka Hejhalová

Přežil bys zombie apokalypsu?

- 1) Když vypukne apokalypsa, co uděláš?
 - a) Jdu se zabít, nemá to cenu.
 - b) Přiseru se k někomu do party, aby mě chránili.
 - c) Jsem věrný fanoušek The Walking Dead. Takže vím, jak bych měl reagovat.
- 2) Vidíš svého známého jako zombie. Co uděláš?
 - a) Zkusím absolutně cokoliv, abych ho mohl uzdravit.
 - b) Hodně rychle uteču a nechám ho být.
 - c) Zabiju ho, protože není cesty zpět. Stejně jsem ho neměl rád.
- 3) Kousl tě zombie. Co uděláš?
 - a) Půjdu se zabít, abych nemohl někomu ublížit.
 - b) Vždycky jsem chtěl být zombie. #wájnot
 - c) Odříznu si postiženou část, protože se k těm nulám nikdy nepřidám!
- 4) Objeví se před tebou armáda zombie. Co uděláš?
 - a) Nemůžu porazit armádu zombie.
 - b) Otočím se na podpatku o 180 stupňů a uteču.
 - c) Rozm*dám ty sráče na padrť!
- 5) Máš auto s jedním volným místem. Koho vezmeš sebou?
 - a) Svou drahou polovičku.
 - b) Někoho s kým bych mohl přežít.
 - c) Nikoho. Akorát by mě zdržoval.

A	B	C
Nejsi dostatečně ready. Chcípneš jako první!	Myslím, že by si měl, se svým životem rychle něco udělat. Jsi pěkný sráč a dokážeš obalamutit lidi. Doufám, že se z tebe stane co nejdřív zombie. ☺	Pro tohle ses narodil. Věřím, že na tuhle příležitost čekáš už dlouho - abys mohl zazářit. Dovolím si říct, že tvůrci The Walking Dead by se tebou mohli inspirovat. Ale stejně nakonec umřeš. #životjekrátký

Zeptej se věštecké koule!

Jak moc krásnou sukni mám?

„Ty? Vidím tebe i tvou sukni a myslím,
že ani jedna není dosti hodná té druhé.“

I když ta sukně je na tom pořád líp než ty.“

Proč seš pořád nadrženej?

„Pokud sis pořád nevšiml/a, jsem Věštecká koule. TA koule!!!“

A nadrženej/á bys taky byl/a, kdyby na tebe nikdo nesáhl víc jak 100 let.“

Gdo má syfl?

„Dítě moje.... Říká ti něco gramatika?“

Kdy se vdám?

„Kdykoliv budeš chtít.“

1. Najděte si místo svatby, které by se vám líbilo

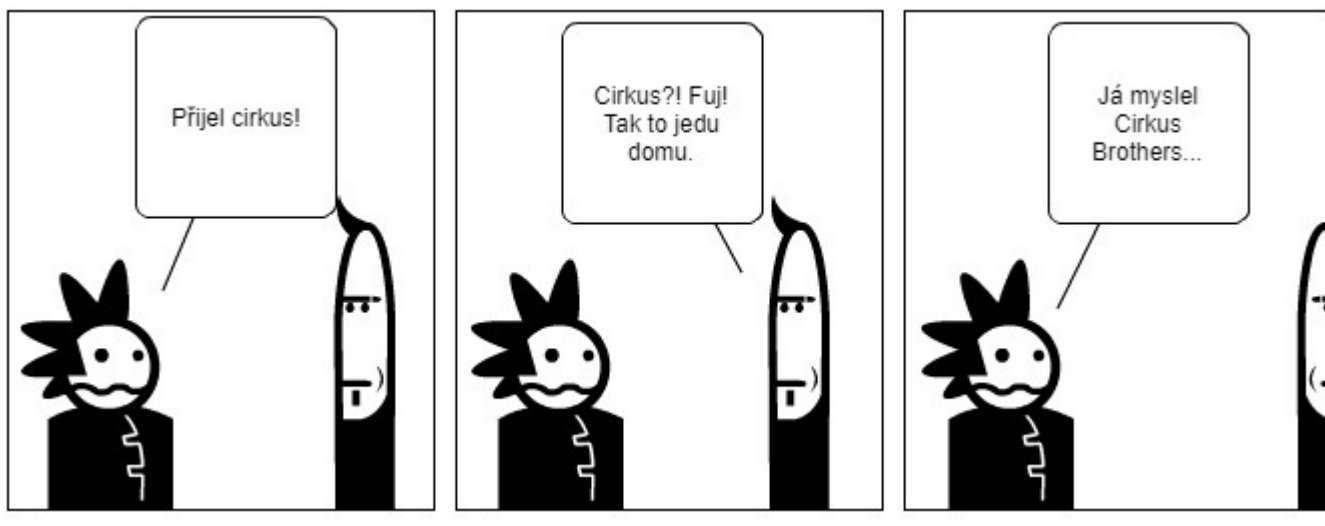
2. Zjistěte, ke které městské části, nebo obci patří a dohledejte kontakt na obecní úřad či matriku

3. Zavolejte na výše zmíněnou matriku a zeptejte se, jak probíhá rezervace termínu svatby

V některých případech, kdy je matrika vstřícná, zde vaše práce končí, protože vás nechá zamluvit termín po telefonu a v některých případech se vám i přizpůsobí, co se týče termínu. V tom případě máte vyhráno.“

strip

Soutěž č.1!!!

První soutěž stále pokračuje.

Výsledek Soutěže č.3:

Bohužel, žádný z vás nedokázal zastihnout kouli nepřipravenou. Smůla.

Nevíte? Volejte:

Pavel Skála: 774 162 298

Barbora Gréevová: 777 668 693

Jan Dinstpír: 739 020 691